

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Велико Търново, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Станислав Стефански

Членове: Ирена Колева
Илина Гачева

при участието на секретаря Валентина В. Чаушева
като разглежда докладваното от Ирена Колева Въззивно гражданско дело № 20214100500569 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба на Н. КР. К., ЕГН ***** и К. КР. К., ЕГН *****, и двамата чрез пълномощник – адвокат М. Н., против Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта му, в която допуснатият до съдебна делба недвижим имот е изнесен на публична продан и в частта, в която е уважена предявената от ответника сметна претенция, като всеки един от останалите двама съсобственици е осъден да му заплати съответна на притежаваната от него идеална част в съсобствеността стойност на извършени подобрения – изградена ограда от оградна мрежа с бетонни колове, ел.захранване на имота, изградени асмалъци, засадени овощни дървета и винени асми. Считат, че постановеният съдебен акт е неправилен в обжалваните части. Намират приложениия способ за прекратяване на съсобствеността за неправилен и незаконосъобразен. Сочат, че своевременно са заявили искането си за възлагане на делбения имот в техен общ дял, при което биха получили реален дял от него, а ответникът – съответното парично уравнение, като по този начин би бил спазен основния принцип в делбеното производство – при възможност да бъде получен дял в натура, а неравенството изравнено в пари. Излагат, че изводите на съда в обжалвания акт досежно присъдената стойност на извършените подобрения са неправилни и в противоречие със събраните по делото доказателства. Правят искане за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваните части и вместо него постановяване на друго, с което допуснатият до делба недвижим имот бъде възложен в техен общ дял и ответникът получи парично уравнение, а уважената част от сметната претенция на последния да бъде отхвърлена.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК ответникът АС. Д. Т., ЕГН *****, чрез процесуалния си представител – адвокат А.К., не е депозирал отговор на въззивната жалба. В същия срок е подал насрещна въззивна жалба срещу Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта, в която са отхвърлени предявените от него срещу Н. КР. К. и К. КР. К. сметни претенции за направени полезни разноси в имота. Излага, че изводите на съда за неоснователност на неуважената част от предявените сметни претенции не следват от събраните по делото доказателства. Прави искане за отмяна на решението в обжалваните части и постановяване на друго, с което сметните претенции бъдат уважени в пълния им претендиран размер.

В законоустановения срок е постъпил отговор на насрещната въззивна жалба от насрещните страни - Н. КР. К. и К. КР. К., в който заемат становище за нейната неоснователност. Сочат, че твърдяните дейности не представляват подобрения в имота по смисъла на закона, че същите не са увеличили неговата стойност и не са извършени от ответника, както и че реализирането им е станало през 2000г., поради което претендираното вземане за заплащането им съобразно притежаваните от тях ид.части в съсобствеността се явява погасено по давност.

В срок е подадена частна жалба от ответника АС. Д. Т., чрез адвокат А.К., срещу Определение № 260098/16.06.2021г. по гр.д. № 418/2020г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица, с което е допълнено постановеното по спора решение в частта относно разноските и ответникът е осъден да заплати на ищцата К. КР. К. сторените от последната разноси в производството по предявените сметни претенции за адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят счита същото за неправилно и прави искане за отмяната му и постановяване на друго, с което искането за разноси на ищцата бъде отхвърлено.

По делото е постъпил в срок отговор на частната жалба от страна на К. КР. К., чрез пълномощника ѝ – адвокат М. Н., в който се заема становище за нейната неоснователност и се моли за отхвърлянето ѝ.

В хода на проведеното съдебно заседание жалбоподателите Н. КР. К. и К. КР. К., чрез процесуалния си представител по пълномощие, поддържат подадената от тях въззивна жалба срещу първоинстанционното решение и молят за уважаване ѝ по изложените в нея съображения. Моли да бъде отхвърлена насрещната въззивна жалба на противната страна, както и подадената частна жалба срещу определението за допълване на решението в частта за разноските. Претендират сторените в настоящото производство разноси за заплатена държавна такса.

Насрещната страна, лично и с процесуалния си представител, поддържа подадената насрещна въззивна жалба и искането, направено с нея, съответно моли за потвърждаване на първоинстанционното решение в частта, в която е атакувано от ищите, поради неоснователност на наведените с въззивната жалба оплаквания. Поддържа и подадената срещу Определение № 260098/16.06.2021г. частна жалба, като моли същата да бъде уважена на основание изложените в нея подробни съображения.

Въззивните жалби са подадени в срока по чл.259 ал.1 ГПК, от легитимирани страни, против обжалваем съдебен акт, поради което са процесуално допустими и следва да се разгледат по същество. Съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК въззивният съд следва да извърши служебна проверка относно валидността и допустимостта на обжалваното решение. Съдът намира, че съдебният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановен е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвен е в писмена форма, подписан е и е разбираем. Не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост.

За да се произнесе по спора, настоящият съдебен състав намира следното:

С влязло в законна сила решение № 294/27.08.2020г. по гр.дело № 418/2020г. РС –

Горна Оряховица е допуснал да се извърши съдебна делба между страните по делото на съсобствен между тях недвижим имот, а именно Поземлен имот с идентификатор 57217.226.927 по КKKP на село П., община Г. О., одобрени със Заповед № РД-18-914/13.12.2017г. на изп.директор на АГKK, находящ се в местността „Над извора“, с площ от 1 435 кв.м, трайно предназначение на територията земеделска, начин на трайно ползване – нива, категория на земята – трета, при граници и съседи: имот с идентификатор № 57217.128.141, имот с идентификатор № 57217.888.9901, имот с идентификатор № 57217.226.928 и имот с идентификатор № 57217.226.32, при права за ищеца Н. КР. К. – $\frac{1}{4}$ ид.части, за ищцата К. КР. К. – $\frac{1}{2}$ ид.части и за ответника АС. Д. Т. – $\frac{1}{2}$ ид.части, последните двама бивши съпрузи. С подаване на ИМ ищите са направили искане имотът да им бъде възложен в техен общ дял, а ответникът да получи равностойност на дела си в пари.

В първото съдебно заседание след допускане на делбата ответникът Т. е предявил сметни претенции, конкретизирани с допълнителна писмена молба от 30.11.2020г., срещу всеки от ищите с твърдения за извършени от него подобрения в имота, приети за разглеждане от съда с определение от 03.12.2020г. и изразяващи се в изграждането на монолитна постройка /склад/ от 40 кв.м на стойност 20 000 лв. през 1999г.-2000г., изграждането на навес от 20 кв.м на стойност 2 000лв. през 2016г., закупени и засадени в имота 35 бр. овощни дръвчета през 1999г. на стойност 1 200 лв. и 35 бр. асми през 2016г. на стойност 1 200 лв., изграждане на конструкция за асми /асмалък/ на стойност 500 лв. през 2016г.-2017г., 150 бр. пчелни кошери /без рамките/ на стойност 20 000 лв., изградени в периода 1999г. – 2018г., съоръжение за ел.захранване на стойност 200 лв. през 1999г., изградена ограда с циментови стълбове и мрежа на стойност 1000 лв. през 1999г., всичко на обща стойност 46 100 лв., като срещу съсобственика Н.К. за сумата от 10 000 лв., предявена като частична от 23 050 лв. и срещу съсобственика К.К. за сумата от 10 000 лв., като частична от 11 525 лв. Последните оспорили предявените сметни претенции досежно извършването им с лични средства и труд на ответника Т., както и релевирали възражение за изтекла погасителна давност поради изтичането на срок по-голям от пет години от извършването на твърдяните дейности до предявяване на исквете.

По делото са събрани гласни доказателства на страните. От показанията на св. И. М. се установява, че бащата на ответника се занимавал със строително-ремонтни работи и помогнал на бившите съпрузи, като им изградил монолитната постройка в процесния имот, оградата, помогнал им за засаждането на асми и дръвчета, а ответникът сам изработвал рамките за кошерите, дървения материал за които закупил с предоставени от родителите му средства. Св. К. К., баща на ищите, установил, че той е осигурил средствата за закупуване на имота, той закупил и изградил оградата му, също над 30 бр. овощни дръвчета, а ответникът закупил и засадил намиращите се там асми. Къщата на ищцата се намирала до този имот и от нея бил спуснат кабел, за да има ел.захранване. Свидетелят посочва, че металната конструкция на навеса с три тухлени стени е направена от ищеца. Св. Д. Т., син на ищцата и ответника, посочва, че дядо му вложил в изграждането на имота като пчелин средствата, които получил като обезщетение при пенсионирането си от полицията. Той финансирал дейностите в него, включително почистването на имота след придобиването му, както и изграждането на оградата, а фактическото ѝ поставяне било осъществено от ищеца и ответника. Посочва, че дядо му К. К. закупил 32 овощни дръвчета, които били засадени през 2001-2002г. с усилията на всички. Металната конструкция била изградена от ищеца, а тухлените ѝ стени от ответника, неговия баща и св.Т.. Асмалъкът бил направен от ищеца и ответника.

Първоинстанционният съд е приел, че единственият възможен способ за извършване на делбата и ликвидиране на съсобствеността между страните е чрез изнасяне на допуснатия до делба имот на публична продан, който поради това, че не е жилищен не може да бъде възложен на ищите. Въз основа на събраните гласни и писмени доказателства и след изслушване заключенията на допуснатите съдебно-техническа и оценъчна експертизи,

районният съд е приел за доказан факта на извършване от страна на ответника с личен труд и средства на част от сочените от него подобрения в имота – овощни дръвчета, асми, асмалък, ел.захранване и ограда с оградна мрежа и колове, вследствие на което е уважил частично претенциите по сметки. Счел е за неоснователно направеното от ответната страна възражение за изтекла погасителна давност досежно същите претенции и е отхвърлил исквете по отношение на извършените полезни разноски за изграждането на монолитна постройка /склад/, навес без оградни стени и 150 бр. кошери, приемайки, че същите нямат характер на подобрения.

Съдът, след анализ на събраните по делото пред първата и пред настоящата инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, в предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбите, достигна до следните правни изводи:

Обективните и субективни параметри на делбата, определени с решение № 294/27.08.2020г. по гр.дело № 418/2020г. на РС – Горна Оряховица предпоставят осъществяването ѝ между страните по делото по отношение на съсобствения им недвижим имот - Поземлен имот с идентификатор 57217.226.927 по КККР на село П. община Г. О., одобрени със Заповед № РД-18-914/13.12.2017г. на изп.директор на АГКК, находящ се в местността „Над извора“, с площ от 1 435 кв.м, трайно предназначение на територията земеделска, начин на трайно ползване – нива, категория на земята – трета, при граници и съседи: имот с идентификатор № 57217.128.141, имот с идентификатор № 57217.888.9901, имот с идентификатор № 57217.226.928 и имот с идентификатор № 57217.226.32. Неподеляемостта на процесния имот е безспорна, доколкото императивно формулираното правило на чл.72 ЗН, заложено и в препращащата норма на чл.7 ал.3 ЗСПЗЗ, установява забрана земеделските земи да се обособяват в самостоятелни дялове под определен размер на площта на конкретен дял, като за нивите този минимален размер е 3 дка. За да се ликвидира една спорна съсобственост на основание чл.353 ГПК, респ. чл.350 и чл.352 ГПК и се получи реален дял от всеки, то от делбения имот следва да се обособят толкова реални дяла, колкото са съделителите, или ако има доброволно групиране - колкото са формираните групи. В случая тези способи са неприложими, тъй като допуснатият до делба имот е един, а съделителите са трима. По отношение на оплакването на ищците във въззивната жалба, че имотът следвало да бъде възложен в техен общ дял поради своевременно заявеното им в тази насока искане, същото е неоснователно. Този способ за извършване на делбата е допустим само ако предмет на делбата е неподеляем жилищен имот. По отношение на имоти, които имат друго предназначение, този способ не може да бъде приложен, тъй като съставлява изключение от установеното в чл.69 ал.2 ЗН правило, по този начин не би се постигнала целта на делбата, а именно да се ликвидира съсобствеността на имота и биха се облагодетелствали неоправдано получилите го съделители, респ. би било очевидно несправедливо за останалия съделител.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че в случая делбата следва да се извърши чрез изнасяне на делбения имот на публична продажба, до какъвто извод е достигнал и районния съд, поради което решението в тази му част следва да бъде потвърдено, като правилно.

По въззивната жалба на ищците срещу решението в частта, в която са уважени предявените срещу тях искове за подобрения в имота, както и по насрещната въззивна жалба на ответника срещу решението в частта, в която е отхвърлена останалата част от тези искове, въззивният съд намира следното:

Съделителят А.Т. е предявил претенция по сметките спрямо всеки от ищците с правно основание чл.346 ГПК вр. чл.30 ал.3 ЗС, доколкото твърдяните полезни разноски са извършени от него в имота в качеството му на владеец на своите ид.части и държател на ид.части на останалите съсобственици, както и със знанието и съгласието на последните. За основателността на претенцията, насочена към всеки от останалите двама съсобственици,

ищецът Т. следваше да докаже факта на извършването на подобренията в съсобствения имот, обстоятелството, че извършеното от него има характер на подобрения, времето на извършване, съгласието на ответниците по исковете за извършването им и тяхната стойност, при което му се дължат реално извършените разходи от останалите съсобственици съразмерно на притежаваните от тях дялове в съсобствеността.

Поставянето на вещь в съсобствен имот, за да се характеризира като подобрение е необходимо да е трайно прикрепено към имота по начин, че неговото отделяне да наруши целостта както на имота, така и на самата вещь. В случай, че това не е така и вещта може да бъде отделена и ползвана самостоятелно, то извършеното няма характер на подобрение, а на движима вещь и съделителят, който я е поставил /монтирал/ има право да си я вземе. Експертното заключение на съдебно-техническата експертиза, както и устните пояснения на вещното лице в съдебно заседание, установяват, че твърдяните вещи съществуват в имота към момента на извършения от него оглед. С оглед изложеното по-горе, доколкото изградените в имота метален навес без оградни стени, конструкция за асми, състояща се от етернитови тръби, метални винкели и тел и пчелни кошери представляват движимости, то същите нямат характер на подобрения. Щом като претендираните дейности не представляват подобрения, то претенцията на съсобственика Т. за заплащане на извършените за тях разходи се явява неоснователна. По делото липсват доказателства, които да установяват, че останалите твърдени подобрения, с изключение на засадените в имота асми, са извършени изцяло с личен труд и лични средства на ищеца по сметните претенции. Напротив, ангажираните гласни доказателства еднопосочно установяват, че всички дейности в имота са извършвани съвместно от съсобствениците с помощта /труда/ на техните родители /с изключение на пчелните кошери/, като са налице категорични доказателства, че паричните средства за осъществяването им са осигурявани от бащата на Н.К. и К.К.. Действително, св. К. е баща на ищите и неговите показания следва да бъде преценявани с оглед всички други данни по делото. Те обаче се потвърждават изцяло от тези на св.Т., който син на ищцата и ответника, а и същите са логически издържани, последователни и конкретни, не се опровергават от други доказателства по делото, поради което съдът няма основание да не ги приеме за достоверни. Освен това житейски логично е такива факти и обстоятелства да бъдат известни предимно на лицата от семейния кръг.

От друга страна, св. К. установява, че намиращите се в имота асми са закупени и засадени от съделителя Т., поради което претенцията за заплащане на извършените от него разходи за това, съобразно дела на останалите съделители, се явява основателна. Съобразно разпоредбата на чл.110 вр. чл.114 ЗЗД, това вземане е с облигационен характер и се погасява по общите правила с изтичане на общата петгодишна давност, считано от датата на настъпване на изискуемостта му. При положение, че ищецът по сметната претенция е бил държател на идеалните части на останалите съсобственици в имота, погасителната давност започва да тече от момента на извършване на подобренията. Заключениеето на назначената съдебно-оценъчна експертиза, приета от съда, е установила, че засаждането им е станало през 2010г., каквато е видимата им възраст. Поради това и с оглед момента на предявяване на исковете по чл.30 ал.3 ЗС, то релевираното от ответниците по исковете възражение за погасяване на това вземане по давност, се явява основателно.

По изложените съображения, изводите на районния съд за основателност на исковете по чл.30 ал.3 от ЗС досежно изградените в делбения имот ограда от оградна мрежа с бетонни колове, съоръжение за ел.захранване, конструкция за асми, засадени овошни дървета и винени асми, не се споделят от настоящата съдебна инстанция. Ето защо, първоинстанционното решение в тази му обжалвана от ответниците по сметните претенции част следва да бъде отменено, като неправилно и вместо него постановено друго, с което тези искове в уважената им част следва бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани.

При предявяване на исканията по чл.346 ГПК държавна такса не се внася предварително от предявилите претенцията, а тя се възлага с решението на съда с оглед изхода на спора. Доколкото исканията по сметките са изцяло неоснователни, то решението следва да бъде отменено и в частта, в която е възложена /неправилно, тъй като следва да е в тежест на осъдените лица/ в тежест на съдителя Т. държавна такса по чл.10 от Тарифата за ДТ, които се събират от съдилищата по ГПК, върху уважения размер на същите.

В останалата част, в която същите искове са отхвърлени до пълните предявени размери и досежно изградените в имота навес с оградни стени, навес без оградни стени и пчелни кошери, поради съвпадане изводите на двете инстанции, решението, като правилно, следва да бъде потвърдено.

По подадената от А.Т. частна жалба срещу Определение № 260098/16.06.2021г. по гр.д. № 418/2020г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица, с което е допълнено постановеното по спора решение в частта относно разноските, като същият е осъден да заплати на К. КР. К. сторените от последната разноска като ответна страна в производството по предявените сметни претенции, настоящият състав намира следното:

С постановеното по спора решение районният съд е пропуснал да се произнесе по направеното своевременно искане на ответницата по иска по чл.30 ал.3 от ЗС за присъждане на разноска за заплатено адвокатско възнаграждение. С атакуваното определение, по реда на чл.248 ГПК, съдът е допълнил решението си, приемайки, че подадената молба е допустима и основателна. Съобразявайки т.8 от ТР по т.д. № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС, съгласно която липсата на представен списък по чл.80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноска не е основание да се откаже допълването на решението в тази му част, то оплакването в частната жалба за недопустимост на молбата по чл.248 ГПК е неоснователно. Основателно се явява обаче възражението на частния жалбоподател, че договорът за правна защита и съдействие между К.К. и упълномощения от нея адвокат не е представен по делото в оригинал или в надлежно заверен препис, Същият е бил приложен към писмено становище, подписано с квалифициран електронен подпис, но впоследствие по делото страната не е представила оригинал на същия. Ето защо, частната жалба срещу посоченото по-горе определение на ГОРС се явява основателна и следва да бъде уважена.

По разноските:

Доколкото подадената от Н.К. и К.К. въззивна жалба срещу първоинстанционното решение е основателна единствено досежно уважената част от исковете по чл.30 ал.3 ЗС, то в тежест на насрещната страна следва да бъдат възложени претендираните и сторени от жалбоподателите разноска за заплатена държавна такса във въззивното производство в размер на по 25 лв.

При предявяване на исканията по чл.346 ГПК държавна такса не се внася предварително от предявилите претенцията, а тя се възлага с решението на съда с оглед изхода на спора. Доколкото исканията по сметките са изцяло неоснователни, то в тежест на ищеца следва да бъде възложена дължимата държавна такса върху всеки от исковете по чл.30 ал.3 ЗС, определена по чл.1 от Тарифата за ДТ, които се събират от съдилищата по ГПК, възлизаща общо на сумата от 800 лв.

Водим от горното, Великотърновският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта, в която допуснатият до съдебна делба недвижим имот - Поземлен имот с идентификатор 57217.226.927 по КККР на село П., община Г. О., одобрени със Заповед № РД-18-914/13.12.2017г. на изп.директор на АГКК, находящ се в

местността „Над извора“, с площ от 1 435 кв.м, трайно предназначение на територията земеделска, начин на трайно ползване – нива, категория на земята – трета, при граници и съседи: имот с идентификатор № 57217.128.141, имот с идентификатор № 57217.888.9901, имот с идентификатор № 57217.226.928 и имот с идентификатор № 57217.226.32, е изнесен на публична продажба, като **ПРАВИЛНО**.

ОТМЕНЯ Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта му, в която Н. КР. К., ЕГН ***** е осъден да заплати на АС. Д. Т., ЕГН ***** съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на извършени подобрения – изградена ограда от оградна мрежа с бетонни колове, съоръжение за ел.захранване, конструкция за асми, засадени овощни дървета и винени асми, като **НЕПРАВИЛНО** и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТХВЪРЛЯ предявения от АС. Д. Т., ЕГН ***** срещу Н. КР. К., ЕГН ***** иск с правно основание чл.346 ГПК вр. чл.30 ал.3 ЗС, за заплащане на сумата от 124.88 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на изградена ограда от оградна мрежа с бетонни колове, сумата от 25 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на съоръжение за ел.захранване, сумата от 61.50 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на конструкция за асми, сумата от 88.25 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на засадени овощни дървета и сумата от 318.75 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на засадени винени асми, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОТМЕНЯ Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта му, в която К. КР. К., ЕГН ***** е осъдена да заплати на АС. Д. Т., ЕГН ***** съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на извършени подобрения – изградена ограда от оградна мрежа с бетонни колове, съоръжение за ел.захранване, конструкция за асми, засадени овощни дървета и винени асми, като **НЕПРАВИЛНО** и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТХВЪРЛЯ предявения от АС. Д. Т., ЕГН ***** срещу К. КР. К., ЕГН ***** иск с правно основание чл.346 ГПК вр. чл.30 ал.3 ЗС, за заплащане на сумата от 124.88 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на изградена ограда от оградна мрежа с бетонни колове, сумата от 25 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на съоръжение за ел.захранване, сумата от 61.50 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на конструкция за асми, сумата от 88.25 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на засадени овощни дървета и сумата от 318.75 лв. - съответна на притежаваната идеална част в съсобствеността стойност на засадени винени асми, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОТМЕНЯ Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта му, в която в тежест на АС. Д. Т., ЕГН ***** е възложена на основание чл.10 от Тарифата за ДТ които се събират от съдилищата по ГПК, държавна такса в размер на 42.41 лв. върху уважените размери на исковете по чл.30 ал.3 ЗС.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в останалата обжалвана част.

ОТМЕНЯ Определение № 260098/16.06.2021г. по гр.д. № 418/2020г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица, като **НЕПРАВИЛНО** и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТХВЪРЛЯ молба на К. КР. К., ЕГН ***** за допълване на Решение № 260038/09.04.2021г. по гр.дело № 418/2020 г. по описа на Районен съд-Горна Оряховица в частта за разносните чрез присъждане на направени от нея разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в производството по предявената сметна претенция, като

НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА АС. Д. Т., ЕГН ***** да заплати на Н. КР. К., ЕГН ***** направените във въззивното производство разноси в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лв. за заплатена държавна такса.

ОСЪЖДА АС. Д. Т., ЕГН ***** да заплати на К. КР. К., ЕГН ***** направените във въззивното производство разноси в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лв. за заплатена държавна такса.

ОСЪЖДА АС. Д. Т., ЕГН ***** да заплати по бюджета на съдебната власт държавна такса в общ размер на 800 /осемстотин/ лв. върху цената на предявените от него искове по чл.30 ал.3 ЗС.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Препис от решението, на основание чл.7 ал.2 ГПК, да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____